

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

ler kan staa kraftigt ned paa dem, der skal staa derude paa de flade Marker.

Ogsaa jeg beklager, at der ikke er opnaaet en Overenskomst i Aar, men jeg maa, hvad ogsaa det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen omtalte, gøre opmærksom paa, at der, mig bekendt, ikke er nogen anden Landbrugsgren eller nogen anden Gren i det hele taget inden for dansk Erhvervs- liv, hvor man forud er garanteret Prisen paa de Varer, de Produkter, man maatte have at sælge. Jeg har derfor efter omhyggelige Overvejelser ment forleden at maatte fremsætte et Forslag om Forlængelse af den gældende Lov uændret for 1 Aar, men paa den anden Side kan jeg ikke benægte, at det vilde være mig meget kærkomment, dersom Roearalerne kunde blive udvidet. Vi er nede paa et saare lavt Areal, og kan der være Haab om, at Dyrkerne kan gøre en Indsats for, at disse Arealer bliver større i det kommende Aar end i Fjor, vil det være værdifuldt for hele det danske Samfund og i øvrigt for dansk Nationaløkonomi i det hele taget. Der er, som man ved — det har vakt en vis Irritation i visse Kredse —, ogsaa her gjort en Indsats fra Regeringens Side, idet man vil prøve paa at standse offentlige Arbejder med Tilskud, den Type af Arbejder, som vi netop vil benytte i Arbejdsløshedens Tider, fordi jeg er vidende om gennem de Forhandlinger, jeg har haft med Sukkerroeforeningens Overbestyrelses Formand og andre Medlemmer, at man fra Sukkerroedyrkernes Side først og fremmest er saare ængstelig for ikke at kunne faa Arbejdet udført i den Tid om et Par Maaneder, da Udtyndingen skal finde Sted, og senere i Efteraaret, idet den tilstrækkelige Arbejds- kraft ikke kan skaffes til Veje.

Det er et Punkt, som er meget vigtigt for os alle, at det maa lykkes os at faa det Sukker frem, som vi har megen Brug for, og som adskillige har omtalt, at vi ogsaa kan glæde vore nordiske Nabolande med, og oven i Købet paa den Maade, at det kan være yderligere til gode for os selv derved, at vi for en Eksport af Roesukker kan have Haab om at faa Luftsalteter fra Norge, Træ og Cellulose og slige Ting fra Sverige og Finland. Det er jo ikke sikkert, at en saadan Eksport varer ved alle Dage. Naar jeg nu har nævnt, hvad den Vare kostede i 1939, og at den i Dag koster maaske 68—70 Øre at producere, medens Udsalgsprisen er 41 Øre, vil man forstaa, at kommer Verdensmarkedet i Lave igen, kan der komme en Konkurrence med det

vestindiske Rørsukker, som kan gøre, at vi næppe kan vente paa lang Sigt at have en Eksport. Men Hovedsagen for mig er, at Tingene bliver lagt saaledes til Rette, at vi kan faa en god Sukkerhøst i det Efteraar, der kommer.

Bording: Efter den Forhandling, der nu er ført, og de Oplysninger, der er fremkommet ikke mindst fra forskellige Ord- førere, er man i alt Fald klar over, at Sukkersituationen ingenlunde tegner lyst for den kommende Sommer. Arealerne er gaaet ned, meget stærkt ned, fra dengang de var højest, til nu, og Produktionen er gaaet betydeligt mere end end Arealerne, formodentlig paa Grund af Mangel paa Kunstgødning. Der foreligger ingen Af- tale mellem Ministeren og Dyrkerne om at faa gennemført en Ordning, der sikrer os en Produktion, som kan give Sukker nok til vor egen Befolkning og ogsaa noget til Eksport. Vi skriver i Dag den 2. April, og jeg vil være meget forkeret underrettet, der- som det ikke er rigtigt, naar jeg siger, at Sukkerroesaanningen er inde i disse Dage. Og dertil kommer, at det er oplyst, at fra at have et meget stort Overskud i Sukker- fonden er vi nu nede paa at have et meget stort Underskud.

Derfor synes jeg det er berettiget at stille sig noget skeptisk over for Situationen og spørge, hvorledes det skal gaa i den kommende Sommer med vor Sukkerforsy- ning. Det var derfor, jeg i min første Tale beklagede, at man ikke i Bemærkningerne til Lovforslaget havde givet nogen som helst Oplysninger om de Ting, som jeg synes Be- folkningen har Krav paa at faa at vide. Jeg udtalte, at hvis man ser tilbage paa den gældende Lov, viser det sig, at den er saa godt som udelukkende en Bemyndigelseslov. Jeg har ikke udtalt noget som helst om, om det er rigtigt eller ikke, for jeg har ikke haft særlig med Sukkerroedyrkning at gøre; jeg har kun konstateret, at det var en Be- myndigelseslov, saa man ikke af denne Lov lige saa lidt som af Bemærkningerne — ja, nok lidt mere, for Bemærkningerne giver slet ingen Oplysninger — kan se, hvordan det stiller sig med Dyrkingen, hvilke Priser Roedyrkerne faar o. s. v. Navnlig naar det er en Bemyndigelseslov, som ikke giver de Oplysninger, man ellers finder i enhver anden Lov, vilde det natu- rligvis være rigtigt, om der forelaa Oplys- ninger i Bemærkningerne, som klarede de Ting, der ikke kan staa i Loven, som den er affattet.

Jeg gjorde derfor den Bemærkning, at